

Riapoš nečakal, že budem kandidovať

20.7.2026 - Roman Végh | Slovenský paralympijský výbor

Denník ŠPORT pravidelne organizuje Biznis raňajky s vybranými osobnosťami športu. Tentokrát bol ich hosťom nový predseda Slovenského paralympijského výboru TOMÁŠ VARGA. Rozhovor dnes vyšiel v tlačennom vydaní denníka, aj v jeho online verzii a prinášame ho v plnom znení.

Vaše rozhodnutie ašpirovať na šéfa Slovenského paralympijského výboru prišlo takpovediac znenazdajky, kedy ste sa rozhodli uskutočniť tento krok?

- O tom, či kandidovať, alebo nekandidovať, som rozmýšľal veľmi dlho, konečné rozhodnutie však prišlo až tesne pred uzavretím kandidátky prvého júna.

Čo bol zlomový moment, že ste napokon kandidovali?

- Viacerí športovci a federácie, od ktorých som mal signály, že paralympizmus by potreboval novú energiu a nové ciele. To bola nosná sila, ktorá ma do kandidatúry tlačila.

Svojho času ste o šéfovi SPV Jánovi Riapošovi povedali, že máte výborné vzťahy. Ako reagoval na skutočnosť, že ste sa vo voľbách postavili protinemu?

- Myslím si, že vzťah máme stále dobrý. Určite bol prekvapený, nečakal, že budem kandidovať. Poznáme sa veľmi dlho, takže ani pre mňa nebolo jednoduché rozhodnúť sa, že sa budem

uchádzať o pozíciu, ktorú dlhé roky on zastával. Pevne verím, že napriek tejto výmene sa naše vzťahy zásadne nezmenia a minimálne na profesionálnej úrovni budeme normálne vychádzať.

Akú tvár bude mať slovenské paralympijské hnutie pod vašim vedením?

- Určite by som chcel doň priniesť novú energiu, novú víziu a medzinárodnejšie nastavenie, než to bolo doteraz. Moja predstava vychádza z faktu, že som pôsobil a stále pôsobím vo viacerých federáciách a parašportových organizáciách. Určite by som chcel to dobré, čo funguje v zahraničí, aplikovať na Slovensku. Nie všetko sa bude dať, no cezhraničná spolupráca by mohla byť aktívnejšia. Sú projekty, ktoré vieme rozvíjať s jednotlivými krajinami, ale aj s medzinárodným i európskym paralympijským výborom.

Ak ste niečo definovali ako svoje motto, bola to orientácia na šport a športové výsledky. Hrozí niektorým projektom, že sa už nebudú ďalej rozvíjať a profilovať?

- Najprv treba urobiť analýzu jednotlivých projektov. Nie do všetkých som bol totiž detailne zainteresovaný, keďže som sa viac zameriaval na medzinárodnú a športovú oblasť. To budú aj

do budúca moje priority. Máme, samozrejme, aj projekty viac sociálneho než športového charakteru. Pokiaľ budú prinášať pre našich športovcov bonusy, určite ich rušiť nebudeme. Budeme v nich pokračovať.

Na zimných paralympijských hrách 2026 v Miláne a Cortine ste boli šéf slovenskej výpravy. Sklamalo vás, že po úspechoch na viacerých hrách v nedávnej minulosti sme sa tentoraz vrátili iba s tromi medailami, aj to zásluhou jednej paralympioničky, paraalpskej lyžiarky Alexandry Rexovej?

Nenaznačuje to vari zostupný trend slovenského paralympizmu?

- Došlo k istej generačnej obmene, na druhej strane, pozitívne vnímam fakt, že sme mali zastúpenie vo všetkých športoch. Áno, medailovo to nebolo také bohaté ako v minulosti. Cieľ bol však dve medaily, a podarili sa tri. Aj na posledných troch-štyroch paralympiádach získavali medaily hlavne paralyžiari, takže tri z tohto športu nie je prekvapenie.

Jeden zo zamýšľaných projektov vášho predchodcu bolo zriadiť - v spolupráci s ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny - športové centrum pre paralympionikov. Malo by sa rozbehnúť

na budúci rok s predstavou, že bude zastrešovať približne 30-40 profesionálnych parašportovcov. Budete v projekte pokračovať?

- Tento projekt je pre paralympizmus, a vôbec pre parašport u nás absolútne kľúčový. Paralympizmus v zahraničí sa už veľmi profesionalizoval a pokiaľ tento trend nezachytíme, nebudeme konkurencieschopní. Spomenuté centrum je pre nás totálna alfa a omega pre to, aby sme dokázali so svetom udržať krok. Som veľmi rád, že diskusia na túto tému pokračuje a ministerstvo ju chce rozvíjať s paralympijským výborom. Je snaha, aby bolo centrum definované v zákone o športe. Práve táto legislatíva bude jedna z kľúčových tém leta. Ak všetko prebehne úspešne, tak, vychádzajúc z doterajšej diskusie, prvého decembra alebo prvého februára by stredisko mohlo vzniknúť a začať prijímať prvých športovcov.

Parašport však nie je len zopár desiatok profesionálov, ale aj tisícky zdravotne znevýhodnených detí, z ktorých môžu vzísť budúci paralympionici. Ako a kde sa môžu títo mladí ľudia v prípade záujmu zaradiť do štruktúr parašportu?

- SPV má viacero projektov, ktoré pomáhajú hľadať talenty a začleniť ich do jednotlivých športov. Práve to je akoby druhá nosná téma pre Slovenský paralympijský výbor. Pristupujeme k nej aktívne. Napríklad cez projekt Hľadáme talenty. Máme tiež projekt Paráda, prvý bezbariérový festival, v rámci ktorého si ľudia môžu vyskúšať paralympijské športy, ktoré zastrešujeme, s cieľom pritiahnuť ich k pohybovej aktivite. V rámci projektu Sme si rovní II máme regionálne centrá po Slovensku a cez ne sa snažíme motivovať k športu. Aj pre ľudí so znevýhodnením je šport úžasná príležitosť, prinajmenej na to, aby sa zapojili do funkčnej komunity. Pretože šport dokáže urobiť veľké zmeny v ich živote. Chceli by sme rozvíjať aj tému spájania sa medzi športami. Lebo športoviská sú v zásade rovnaké. Stolný tenis hrá zdravý i znevýhodnený človek na rovnakom stole, môžu sa mu venovať spolu.

Vidíte medzi vašimi talentami budúcu Henrietu Farkašovou alebo Veroniku Vadovičovou?

- Slovensko má šťastie a dar vždy nájst skvelých športovcov. Máme mladú generáciu, ktorá je príslubom, ale je treba ešte veľa práce a pevnej vôle, aby sa časom presadila medzinárodne. Každý rok je stále ťažšie sa niekam kvalifikovať, parašportom sa totiž venuje stále viac ľudí. Talentov je viac, no nechcem hovoriť o konkrétnych menách. V niektorých športoch totiž trvá prienik do špičky dlhšie, v iných kratšie. Príkladom je Jozef Metelka. Nebol výnimočný cyklista, na strednej škole dokonca skôr sivý priemer. Po tom, ako sa mu stala nehoda, však začal na sebe pracovať a na dráhe sa stal fenoménom, následne aj na ceste, sa zaradil medzi najlepších a najúspešnejších na svete. Treba si počkať na správne meno, ale som si istý, že príde.

Najbližšie veľké podujatia pre slovenské paralympijské hnutie budú letné paralympijské hry o dva roky v Los Angeles...

- Ešte predtým čaká parašportovcov budúci rok v Ženeve European Championships. Bude sa súťažiť

v dvanástich športoch, pričom vo viacerých sa budú už plniť kvóty a získavať paralympijské miestenky. Pre nás to bude akýsi test, odrazový mostík na to, aby sme zistili, kde sa výkonnostne nachádzame. Pre niektoré športy sa začal kvalifikačný proces na paralympiádu 2028 už v tomto roku, naplno sa však rozbehne od januára 2027, preto sa zatiaľ ťažko odhaduje, koľko budeme mať športovcov v Los Angeles a aké si budeme môcť dať ciele. Ale predpokladám, že by to mohlo byť v podobnom duchu ako na paralympiáde 2024. Okolo tridsať športovcov a výprava asi 60 ľudí.

A počet medailí?

„Bol by som rád, keby sme vyrovnali Paríž, kde sme ich získali päť.“

Keď o štyri roky budete sám pred sebou skladať účty z pozície šéfa slovenských paralympionikov, za čo by ste chceli mať čo najlepšie vysvedčenie?

- Určite za utvorenie čo najlepších podmienok pre športovcov. Myslím profesionalizáciu aj v rámci zamýšľaného strediska, čo je najkľúčovejšia téma. Aby sa naši športovci mohli zamerať výlučne na šport a športovú kariéru. Väčšina z nich dnes chodí do práce a svojmu športu sa venuje popri a až po zamestnaní, čo je absolútne nedostačujúce.

ČO JE SPV

od svojho vzniku v januári 1995 organizácia združujúca slovenských športovcov so zdravotným znevýhodnením a má postavenie autonómnej, nezávislej a nepolitickej organizácie oprávnenej riadiť paralympijské hnutie u nás

je riadny člen Medzinárodného paralympijského výboru aj Európskeho paralympijského výboru

kto je Tomáš VARGA

na valnom zhromaždení 20. júna v Bratislave ho delegáti zvolili za predsedu Slovenského paralympijského výboru (SPV)

po 23 rokoch vystriedal na tomto poste Jána Riapoša, ktorý tiež kandidoval za šéfa SPV

účastník viacerých letných a zimných paralympiád v rôznych funkciách od hráča po vedúceho výpravy

dlhoročný aktívny hráč stolného tenisu

Patrite medzi ľudí, ktorí si doprajú raňajky, alebo už od rána fungujete s mobilom pri uchu?

- Počas pracovného týždňa som väčšinou človek

v behu. Keďže sa presúvam z Piešťan do Bratislavy,

čas mi je vzácny, takže ráno mi zväčša vyplní iba

káva. Zato víkend je opak. S rodinkou si často

zajdeme do pražiarne, kúsok odtiaľ, kde bývame,

a tam si dožičíme čas na spoločné raňajky.

Čo nesmie chýbať na vašom prvom tanieri dňa?

- Rád skúšam, som veľmi otvorený novým veciam. Aj vďaka častému cestovaniu som sa naučil zjesť takmer čokoľvek. No nemám niečo špecifické, čo by som musel mať. Veľmi rád ochutnám všetko.

Ako si predstavujete ideálne raňajky?

- Môžu to byť aj biznis raňajky, keď je pohoda a v rámci nich všetko, jedlo aj nápoje, v správnom pomere. Mám veľmi rád vajíčka, tak ako aj chutný chlieb, aký dokážeme upiecť u nás na Slovensku.

Ak by ste si mohli dať raňajky s jednou osobnosťou z histórie parašportu, kto by to bol a prečo?

- Takých ľudí je veľa, no poviem Henrieta Farkašová. Pretože si ju vážim za to, čo všetko dokázala v športe, ale aj za to, ako sa dokázala posunúť ľudsky, ako človek.

Máte nejaký ranný rituál, bez ktorého si neviete predstaviť začiatok dňa?

- Takmer vždy pijem ráno vodu, tiež kávu. Ak mám k dobru väčší časopriestor, dávam si grepový džús, ktorý mi veľmi chutí.

<https://paralympic.sk/novinky/novinky/aktuality/riapos-necakal-ze-budem-kandidovat>